

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om markedsføring af sundhedsydelse.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 5/12 2002. Første behandling 23/1 2003. Betænkning 9/4 2003).

13) Forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om landdistrikternes udvikling].

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 7/2 2003. Fremme af forespørgslen 20/2 2003).

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om, at regeringen aktivt skal arbejde for en fuld og hurtig liberalisering af EU's sukkermarked.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.

(Fremsat 20/3 2003).

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af strukturordningen under EU's landdistriktsprogram for små og mellemstore virksomheder.

Af Ritt Bjerregaard (S) og Jørn Jespersen (SF) m.fl.

(Fremsat 27/3 2003).

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende politiets brug af begrebet husspektakler.
(Beslutningsforslag nr. B 154).

Medlemmer af Folketinget Nicolai Wammen (S), Svend Auken (S), Inger Bierbaum (S), Pernille Blach Hansen (S), Torben Hansen (S) og Helge Mortensen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om klassificering og udfasning af og forbud mod farlige stoffer samt om styrkelse af informationsindsatsen.
(Beslutningsforslag nr. B 155).

Forslag til folketingsbeslutning om hormonforstyrrende stoffer.
(Beslutningsforslag nr. B 156).

Forslag til folketingsbeslutning om en skærpet indsats for at sikre børn mod påvirkning fra farlige stoffer.
(Beslutningsforslag nr. B 157).

Medlemmer af folketinget Kuupik Kleist (IA) og Lars-Emil Johansen (SIU) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om, at regeringen venter med at besvare den amerikanske anmodning om opgradering af Thuleradaren, indtil en ny forsvarsaftale til afløsning af forsvarsaftalen af 1951 er aftalt mellem Grønland, Danmark og USA.
(Beslutningsforslag nr. B 158).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
(Redegørelse nr. R 10).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Medlemmer af Folketinget Line Barfod (EL), Keld Albrechtsen (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Søren Søndergaard (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en redegørelse til Folketinget om resultaterne af Det Europæiske Handicapår.
(Beslutningsforslag nr. B 153).

Medlemmer af Folketinget Anne Bastrup (SF), Aage Frandsen (SF), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Kamal Qureshi (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget økonomi- og erhvervsministeren og beskæftigelsesministeren.

Der er til økonomi- og erhvervsministeren anmeldt følgende spørgsmål:

1. Bjarne Laustsen
2. Lotte Bundsgaard
3. Keld Albrechtsen
4. Lene Jensen
5. Morten Bødskov

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til økonomi- og erhvervsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Der er til beskæftigelsesministeren anmeldt følgende spørgsmål:

6. Bjarne Laustsen
7. Lene Jensen
8. Morten Bødskov

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til beskæftigelsesministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Så går vi i gang med de otte hovedspørgere, der er anmeldt, og jeg vil allerede annoncere her, at jeg begrænser medspørgernes antal til højst to og prøver at nå alle otte hovedspørgere.

Spm. nr. US 104

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge økonomi- og erhvervsministeren, hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for, at ministeren traf beslutning om, at Sikkerhedsstyrelsen skulle etableres i Esbjerg. Jeg har selvfølgelig godt set, at det har stået i finansloven, at den skulle ligge i Jylland, men lige præcis Esbjerg: Hvordan det kan være, at valget er faldet på Esbjerg?

Jeg vil gøre opmærksom på, at i min hjemby Frederikshavn har byrådet helt bredt vedtaget en henvendelse til Økonomi- og Erhvervsministeriet med henblik på at sige, at den styrelse på udmærket vis kunne ligge i Frederikshavn. Jeg vil godt vide, hvad årsagen er til, at Frederikshavn er blevet valgt fra. Der kunne sikkert også nævnes andre byer, der har været inde i overvejelserne, men hvorfor kunne man ikke komme

igennem med Frederikshavn? Der har jo været opbakning fra både Venstres og De Konservatives medlemmer af byrådet i Frederikshavn.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at der er mange kommuner, der har rettet henvendelse til ministeren om, at man havde et område, hvor man kunne have Sikkerhedsstyrelsen.

Sikkerhedsstyrelsens placering har jo været nøje drøftet med en række af Folketingets partier, og det er også en sag, hvor der er store forskelle de politiske partier imellem med hensyn til, hvor man mener, den kunne ligge. Når valget faldt på Esbjerg, er det bl.a., fordi Esbjerg kunne tilbyde sådanne faciliteter, at vi kunne få en funktionsdygtig styrelse. Det ligger selvfølgelig også i kortene, at en ansøger måske kan tabe på grund af mangel på arbejdskraft, og man har ment, at området her er et sted, hvor der kan rekrutteres arbejdskraft til en funktionsdygtig styrelse. Vi har altså også haft et regionalpolitisk sigte i forbindelse med placeringen.

Kl. 13.05

Der var altså mange ting, der skulle gå op i en højere enhed, før man placerede styrelsen. Jeg er fuldt bekendt med, at der er masser af byer rundt omkring, der sagtens har kunnet huse en sikkerhedsstyrelse, og jeg er heller ikke i tvivl om, at regeringen kunne have placeret Sikkerhedsstyrelsen i andre kommuner end lige Esbjerg. Men valget skal jo træffes, og valget faldt på Esbjerg. Men vi må sige, at der var andre kommuner, hvor Sikkerhedsstyrelsen lige så godt kunne have ligget.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret, men jeg ved ikke rigtig, om jeg kan bruge det til noget, og jeg tror ikke, man i Frederikshavn kan bruge det til noget. Her undrer man sig meget over, at man ikke engang har fået svar på de spørgsmål og den henvendelse, man har rettet til Økonomi- og Erhvervsministeriet med henblik på at sige, at man har plads til styrelsen.

Jeg ved, at både Venstres og De Konservatives medlemmer af byrådet har arbejdet hårdt for det, og det må da være nået ind til folketingsgrupperne her på Christiansborg, at der var sådan et lokalt ønske. Men man har altså ikke engang fået svar.

Hvad var det, der gjorde, at man valgte fra? Er det sådan, at Venstres og De Konservatives

medlemmer ikke har syntes, at den skulle placeres i Frederikshavn? Jeg vil gerne henvise til det forslag til vedtagelse, som et bredt flertal var enig om i 2001: hvis der skulle udflyttes statslige arbejdspladser, skulle det ske til områder, der havde lav vækst, høj arbejdsløshed og lavt skattegrundlag.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil godt sige til det sidste, at når jeg bruger udtrykket funktionsdygtig styrelse, har det også noget at gøre med, at vi skal have en til vished grænsende sandsynlighed for, at den styrelse skal kunne fungere. Det vil altså sige, at vi også skal være sikre på, at en hel del af de medarbejdere, der i dag arbejder i de institutioner, der kommer til at ligge under Sikkerhedsstyrelsen, også vil arbejde i den nye sikkerhedsstyrelse i fremtiden.

Der har altså været mange hensyn at tage, for det er klart, at vi ikke kan have en sikkerhedsstyrelse, som ikke fungerer. Vi er nødt til at have en sikkerhedsstyrelse, der kan fungere, og derfor har der været et switch mellem de regionalpolitiske hensyn og det at have en sikkerhedsstyrelse, der kan fungere i det daglige.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at der er mange, både Konservative og Venstrefolk, fra mange andre kommuner, der har skrevet til ministeriet. Men nu er det her jo ikke lokalpolitik, det er et spørgsmål om, at regeringen skal have placeret en styrelse i provinsen. Afgørelsen er truffet, og jeg er fuldt bekendt med, at der måske er 270 kommuner, som ikke er tilfredse med den afgørelse.

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted som medspørger.

Bent Bøgsted (DF):

I forbindelse med Sikringsstyrelsen kan jeg ikke lade være med at undre mig lidt over, at der kommer spørgsmål fra Socialdemokratiet om, hvorfor den er placeret i Esbjerg. Det er jo ikke Dansk Folkeparti, der går ind for, at den skulle placeres i Esbjerg, vi ønskede Storstrøms Amt, og derfor må det jo være sådan, at Socialdemokratiet var indforstået med, at den skulle placeres i Esbjerg.

Derfor kan det virke lidt malplaceret, at der kommer kritik fra Socialdemokratiet af, at den er placeret i Esbjerg. Det var bedre, hvis de havde støttet Dansk Folkeparti i, at den skulle place-

res i Storstrøms Amt, hvis de er utilfredse. Men jeg ved ikke, om ministeren kan forklare sammenhængen: Hvorfor er det blevet Esbjerg? Er det Socialdemokratiet, der har støttet ministerens beslutning om, at den skulle placeres i Esbjerg?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at inden jeg traf beslutningen om placeringen i Esbjerg, har jeg selvfølgelig forhørt mig blandt Folketingets partier, både Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og andre. Vi har faktisk haft hele kredsen af partier indkaldt til møde for at veje det regionalpolitiske hensyn op mod det at have en funktionsdygtig styrelse. Der har som sagt været forskellige meninger fra folketingsmedlem til folketingsmedlem, fra parti til parti, og jeg skal da hilse og sige, at spredningen inden for partierne nok er lige så stor, som den er partierne imellem.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at den kun kan ligge ét sted, og at man er nødt til at foretage nogle valg, og det er jo sådan set også det, ministeren har gjort. Men ministeren siger, at det er på grund af funktionsdygtighed, man har valgt Esbjerg, og så vil jeg gerne vide, hvorfor den ikke kan ligge i Frederikshavn og være funktionsdygtig. Det er sådan set det, byrådet deroppe har spurgt om, og derfor er det selvfølgelig meget interessant at få det at vide.

Så vil jeg også gerne spørge til finansloven. Der står jo klart og tydeligt i den, at styrelsen skal ligge i Jylland, og der er som bekendt flere muligheder. Men nu kommer Dansk Folkeparti ind som medspørger, og er det ikke sådan, at det er aftalt mellem netop Dansk Folkeparti og Venstre/Konservative, at det skal være i Jylland? Derfor må det da være virkelig underligt, at den lige pludselig skal ligge i Storstrøms Amt, for det ligger efter min opfattelse ikke i Jylland.

Kl. 13.10

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu har jeg ikke finansloven liggende her foran mig, men i den aftale, der ligger om finansloven, står der »som udgangspunkt«. Jeg har noteret mig de synspunkter og de holdninger, der er kommet fra bl.a. Dansk Folkeparti om Sydsjælland, og der er ingen tvivl om, at styrelsen også

kunne have ligget på Sydsjælland og have været funktionsdygtig.

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg blot sige: Ja, det er også på grund af funktionsdygtigheden, men det er ikke *kun* på grund af funktionsdygtigheden. Det har noget at gøre med et regionalpolitisk sigte, samtidig med, at vi skal have en ny styrelse, der skal fungere, og jeg må nok sige, at det ikke er nogen beslutning, som hovedparten af kommunerne i hverken Jylland eller på Sydsjælland bakker op.

Jeg har været nødt til at træffe et valg i sagen, fordi vi skulle have den på plads, og det har også noget at gøre med de medarbejdere, der er i styrelsen. De kan heller ikke blive ved med at gå uden at få en afgørelse i sagen. Det er så det, der er sket, det er sket ud fra en vurdering af både regionalpolitik og funktionsdygtighed, og vi har lagt vægt på, at infrastrukturen skal være i orden. Der skal være nem adgang til lufthavn og bane m.v.

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har tidligere spurgt økonomi- og erhvervsministeren, om det var en fejl, at der stod i finansloven, at det som udgangspunkt skulle være i Jylland, den nye Sikkerhedsstyrelse skulle placeres. Jeg fik at vide, at det var det ikke, derfor er jeg selvfølgelig også glad for, at det blev derovre, og derfor forstår jeg slet ikke spørgsmålet om Storstrøms Amt.

Men jeg vil godt spørge yderligere: Betyder det, at regeringen i sine overvejelser om eventuelle nye statslige arbejdspladser eller udflytning af andre statslige arbejdspladser ikke mener at kunne flytte dem ud til mindre bysamfund end Esbjerg? Det er jo ret interessant, for det er jo dét, ministeren siger: der er en lang række ting, der skal være opfyldt, og det tyder på, at det ikke kan lade sig gøre at flytte dem ud til andre steder. Og så vil jeg godt spørge: Hvad er der egentlig af regionalpolitik i at flytte Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at der er en forskel, alt efter hvad det er for en statsinstitution, man ønsker at udflytte.

Sikkerhedsstyrelsen er, som den ser ud og kommer til at se ud, i høj grad befolket af ingeni-

ører. Det er en videntung arbejdskraft, der er brug for, og derfor er der behov for, at man også kan rekruttere i området. Hertil kommer, at Sikkerhedsstyrelsen, måske modsat mange andre statsinstitutioner, har en meget udadvendt virksomhed, hvor personalet skal ud i området, og det er også derfor, vi har været nødt til at se på infrastrukturen for at placere Sikkerhedsstyrelsen et sted, hvor man kan komme hurtigt rundt i landet. Det er sådan set årsagen, og jeg mener ikke, man kan drage paralleller mellem denne enkelte institution og andre statslige institutioner, som kunne komme på tale, for Sikkerhedsstyrelsen mangler ingeniører, samtidig med at den skal meget rundt i landet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 105

Lotte Bundsgaard (S):

Tirsdag den 8. april sagde statsministeren i Folketingets spørgetime, at vi har for få udlejningsboliger i Danmark. Jeg vil gerne høre, om økonomi- og erhvervsministeren er enig med statsministeren i det.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ja!

Lotte Bundsgaard (S):

Det svar er jeg glad for, men så vil jeg godt spørge ministeren, hvorfor regeringen tænker på at sælge ud af de almene udlejningsboliger, når ministeren nu er enig med statsministeren i, at vi har for få udlejningsboliger. Er det så ikke flere lejligheder, vi har brug for, og ikke færre?

Mit næste spørgsmål er: Hvorfor tænker regeringen på at sælge ud af de almene boliger? Erfaringerne fra England viser, at det er umuligt at få en lejlighed, der er til at betale, i London, samtidig med at der er ghettoer andre steder i England. Er det de erfaringer, økonomi- og erhvervsministeren lægger til grund, når regeringen arbejder på at sælge ud af de almene boliger?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at når vi taler om almene boliger, har vi jo haft et tilsagn i 2002. Det er selvfølgelig ikke nogen garanti for, hvor mange boliger

der er blevet bygget, men det er det største tilsgang i mange, mange år.

Vi er oppe på 14.000 boliger, og i 2001 var det 6.000, 2.000, 5.000. Vi kan godt sige, at den intention, regeringen har om at bygge flere boliger, bliver opfyldt med den boligpakke, som fru Lotte Bundsgaards parti også er en del af, og hvor vi er enige om, at der skal bygges flere boliger.

Kl. 13.15

Så til spørgsmålet om, hvorfor vi vil begynde at sælge: Vi har sagt i regeringsgrundlaget, at vi vil give beboerne mulighed for at overtage deres lejebolig, enten som ejerbolig eller som andelsbolig, og jeg har tilkendegivet her i Folketinget, at der ikke kan blive tale om ekspropriation. Der kommer en rapport, og vi vil gerne diskutere den, når den kommer. Den forventes at komme her i maj måned.

Så har jeg hele tiden sagt, at det jo ikke er et spørgsmål om at sælge boligerne og så cash pengene ind. Vi har sagt, at pengene skal bruges til at bygge flere boliger for.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om vi ikke kan begynde at få noget, der ligner en forklaring på, hvad ministeren mener, når han siger, at han vil tage de penge, der kommer ind ved salget, og bygge boliger for dem, og samtidig siger, at han ikke vil lave ekspropriation. Det er altså ren mystik, hr. minister.

Ministeren tager pengene, konfiskerer dem fra deres nuværende ejere og tager dem ud af ejendommen, og det er ikke ekspropriation, påstår han. Han vil bruge pengene til at spare på statsbudgettet for at finansiere statens udgifter til almene boliger efter udløbet af den nuværende forligsperiode. Det er jo det, der ligger bag, og det kan ministeren lige så godt indrømme.

Så synes jeg ikke, det er rimeligt, at ministeren bliver ved med at sige, at det ikke er ekspropriation, når det helt klart ligger i kortene, at det er en bevidst plan om ekspropriation uden erstatning. Ministeren styrer direkte mod et grundlovsbrud, og jeg har tidligere forsøgt at råbe ministeren op i denne sag, for jeg er selvfølgelig ikke interesseret i at sidde og se på, at en minister bryder grundloven.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg er selvfølgelig meget glad for hr. Keld Albrechtsens omsorg.

Det er ikke så mange uger siden, vi stod her i Folketingssalen og diskuterede dette emne, hvor jeg som minister nærmest blev truet med Rigsretten, men det er kun i hr. Keld Albrechtsens verdensbillede, at der er noget galt i det. Vi har sagt, at nu skal der bruges penge fra Landsbyggefonden til at bygge flere boliger, og det var et bredt flertal i Folketinget enig i. Det var faktisk kun Enhedslisten og SF, som var imod at bruge et øget provenu af Landsbyggefonden til at finansiere flere boliger.

Derfor er der heller ikke så meget hat og briller i det, som hr. Keld Albrechtsen gerne vil gøre det til. Det drejer sig om, at regeringen ønsker at bygge nogle flere udlejningsboliger, for så har vi levet op til regeringsgrundlaget, og vi har klart tilkendegivet, at grundloven bliver overholdt. Der bliver ikke tale om ekspropriation, skal jeg sige til hr. Keld Albrechtsen.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg tror egentlig, der er mange ganske almindelige mennesker, der har det lidt ligesom jeg selv i denne sag, nemlig at det virker en smule ulogisk, at regeringen på den ene side siger, at man vil have flere udlejningsboliger, samtidig med at man begynder at sælge ud af de eksisterende almene udlejningsboliger. Jeg tror, der er mange i København, der står på venteliste og har gjort det i 10, 15, 20 år, som synes, det er lidt mærkeligt, at de udlejningsboliger, som de meget, meget gerne vil bo i, vil regeringen til at sælge ud af. Er det sådan, at økonomi- og erhvervsministeren kort og tydeligt kan forklare logikken? Regeringen vil have flere udlejningsboliger, men man sælger alligevel ud af udlejningsboligerne.

Så vil jeg også gerne have ministeren til at bekræfte, at der i mange af de almene ejendomme er en gæld, som overstiger det, man kan få for boligen, også selv om man sælger den på markedsvilkår, og at den snak, regeringen kører frem med om, at pengene skal bruges til at købe nye udlejningsboliger for, derfor i mange tilfælde ikke vil holde.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Lotte Bundsgaard, at jeg har hørt, at der er aktører ude på markedet, som siger, at regeringen vil sælge alle de almene boli-

ger, men det er jo ikke det, sagen drejer sig om. Vi prøver at se på muligheden for, at den enkelte lejer kan overtage sin bolig, enten som ejer- eller som andelsbolig. Det kommer der en rapport om, og vi får rigelig tid til at diskutere sagen her i Folketingssalen, men jeg kan sige, at der ikke bliver tale om at sælge en halv million af de almene boliger.

Jeg kan bekræfte det, fru Lotte Bundsgaard taler om: der er steder, hvor gælden overstiger det, man kan få for boligen, og det er klart, at der er visse problemstillinger – også den problemstilling – som skal undersøges nøjere, for man kan jo ikke afhænde lån, hvis gælden er større. Det siger vist sig selv. Der er mange elementer, men jeg kan ikke begynde at diskutere en rapport, som endnu ikke er offentliggjort.

Kl. 13.20

Formanden:

Fru Lotte Bundsgaard for et sidste spørgsmål.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil sige, at jeg er meget glad for den usikkerhed, jeg nu hører i økonomi- og erhvervsministerens stemme: Det er måske alligevel ikke helt sikkert, man vil sælge så mange almene boliger, når det kommer til stykket.

Jeg håber, at regeringen nu kommer til fornuft og holder fast på det standpunkt, som både statsministeren og nu også økonomi- og erhvervsministeren har, efter hvad jeg kan høre, nemlig at vi har for få udlejningsboliger i Danmark, og at regeringen vil følge den linje op, som den tidligere regering lagde, og som sikrede, at der blev bygget langt flere almene boliger i 2002, som økonomi- og erhvervsministeren også henviste til. Der er nemlig behov for, at vi får bygget nogle flere boliger, så man ikke skal stå på venteliste i 15-20 år for at få en almen lejlighed, sådan som man skal her i København. Derfor håber jeg, at grunden til usikkerheden i erhvervsministerens stemme er, at man faktisk ikke ønsker at sælge de almene boliger, men at det kun er et ideologisk ridt, som især Venstre er meget forhippet på.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Lotte Bundsgaard, at der altså ikke er tale om nogen usikkerhed. Der er tale om et regeringsgrundlag, hvor vi klart tilkendegiver, at den enkelte lejer skal have mulighed for at overtage sin bolig, enten som ejer-

ler andelsbolig. Jeg har også klart tilkendegivet, at det skal være inden for grundlovens rammer, og at der ikke bliver tale om ekspropriation.

Vi har klart tilkendegivet i regeringsgrundlaget, at der skal bygges flere almene boliger, og det boligforlig, som også Socialdemokratiet har del i, udmøntes netop i, at der bliver bygget flere almene boliger. Jeg vil også gerne sige til fru Lotte Bundsgaard, at i 2002 var der jo tale om det største byggeri, man har set i mands minde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 106

Keld Albrechtsen (EL):

Boligområdet er jo ikke det eneste område, hvor regeringen i øjeblikket er på gyngende grund med sit ideologiske privatiseringsfelttog.

Regeringen har offentliggjort – ja, jeg ved i virkeligheden ikke, om den har det, men på Miljøstyrelsens hjemmeside forefindes en beretning fra regeringen om grøn markedsøkonomi. »Mere miljø for pengene« hedder den.

Det er, så vidt jeg ved, ikke noget, regeringen har følt, der var behov for at orientere Folketinget om, men jeg vil godt spørge ministeren: Hvad er egentlig filosofien i det? Er det meningen, at man nu vil sælge vores vandværker og vores kloakker? Er det det sidste af arvesølvet, som regeringen nu har kastet sine øjne på? Eller er det kloakfondene, som borgerne i kommunerne er tvunget til at indbetale til, man har fået øje på, fordi der ligger nogle penge, man kan få gaffen i? Hvad er egentlig hensigten?

Jeg kan sige, at så vidt jeg har kunnet nå at gennemgå dette mystiske dokument om grøn markedsøkonomi, er det meget fåget formuleret. Derfor ville det være rart, hvis ministeren ville give en pejling af, hvad der egentlig dybest set er regeringens hensigt.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg synes egentlig, det tilkommer hr. Keld Albrechtsen at spørge miljøministeren, fordi det område er under hans ressort.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har jeg forstået det sådan, at det overordnet set er økonomi- og erhvervsministeren, der er privatiseringsminister, og dokumentet er jo un-

derskrevet af regeringen. Der står »Regeringen, april 2003.«

Det kan selvfølgelig være, at det ikke har været på ministerens bord, men jeg kan nu ikke rigtig forstå, hvis det ikke har det, og det vil jeg godt spørge om. Men jeg skal selvfølgelig nok stille en række spørgsmål til miljøministeren, for der er også en række miljøproblemer i sagen. Der lægges, så vidt jeg kan se, op til væsentlige forringelser af beskyttelsen af vores drikkevand, men det havde jeg ikke tænkt mig at spørge økonomi- og erhvervsministeren om.

Det, jeg gerne vil spørge økonomi- og erhvervsministeren om, er: Har man nu tænkt sig at privatisere vores vandværker, vores kloakledninger og vores kloakfonde, så private investorer kan få gafflen i de midler, borgerne har opsparret rundtomkring i kommunerne?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg beklager over for hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke kan give fyldestgørende svar på det spørgsmål her i Folketingets spørgetime, men blot henviser til, at man må indkalde miljøministeren i Folketingets spørgetid om onsdagen for at rede-gøre for emnet.

Jeg synes, det er rimeligt, at vi får en debat om, hvordan man bruger offentlige midler bedst, og at der kommer noget konkurrence på området, og så kan jeg bekræfte, at rapporten ikke lige har været over mit bord.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg godt nok, at mystikken breder sig. Regeringen offentliggør på Miljøstyrelsens hjemmeside et stort privatiseringsprojekt, ganske vist upræcist beskrevet og meget tåget i sine konsekvenser, men formentlig med meget dramatiske konsekvenser, og nu får vi at vide, at det ikke har været over bordet hos den minister, som har ansvaret for privatiseringspolitikken generelt, nemlig økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13.25

Selvfulgelig skal jeg gerne stille en række spørgsmål til miljøministeren, for det er naturligvis helt nødvendigt, også fordi projektet har alvorlige miljøkonsekvenser, hvis det bliver gennemført. Men jeg må sige, at jeg synes, det er lidt besynderligt, at regeringens privatiseringspolitik er så ukoordineret. Det virker, som om det hele sejler, og hvordan kan det være, hr. mini-

ster? Er det et kup, miljøministeren har lavet i nattens mulm og mørke?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Man kan jo give en minister mange titler, men privatiseringsminister har jeg nu ikke hørt før, og jeg synes, at spørgsmål om noget, der ligger på en anden ministers ressortområde, bør den minister besvare.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen når der på hjemmesiden står »Regeringen, april 2003« på det dokument – jeg skal gerne sende det til ministeren, hvis hans eget ministerium ikke har det – må det da betyde, at det har været drøftet i regeringen. Miljøministeren foregiver i hvert fald, at det har været drøftet i regeringen. Men o.k., det har det muligvis ikke, og det kan jo så betyde, at det ikke står for regeringens samlede regning, men kun for miljøministerens.

Jeg vil da følge ministerens opfordring og gå til miljøministeren for at få sagen belyst, men jeg vil sige, at da jeg hørte om den i morges, syntes jeg, den var rimelig mystisk. Den blev endnu mere mystisk, da jeg fik kigget på dokumentet på Miljøstyrelsens hjemmeside, og den er totalt mystisk efter ministerens besvarelser her i spørgetimen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 107

Lene Jensen (S):

Vi ved, at der er en embedsmandsrapport på vej, som skal belyse mulighederne for liberalisering af pensionsmarkedet. Den har været så længe undervejs, at mange af os er rasende spændt på, hvad der står i den, men vi venter selvfølgelig, til den kommer, før vi rigtig spørger til den.

I kølvandet på, at vi venter, er en diskussion, der handler om, hvorvidt liberalisering af pensionsmarkedet ikke kan føre til, at henholdsvis kvinder og mænd, som kan være svære at forsikre, fordi de har helbredsproblemer, kan komme til at lide voldsomt, fordi deres pensionsindbetalinger og måske også deres tillægsydelse berøres af en sådan liberalisering. Jeg vil

gerne bede om ministerens vurdering af, om det ikke kan være et kæmpeproblem, at en sådan ulighed vil blive fremmet ved liberalisering.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan bekræfte, at der står i regeringsgrundlaget, at vi vil se på muligheden for en større frihed for den enkelte til at placere og forvalte sin pensionsopsparing.

Når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at vi kan være enige om, at der er en række hensyn at tage over for personer med dårligt helbred. Jeg mener også, at den frie aftaleret skal respekteres, og at allerede indgåede kontrakter skal respekteres. Men vi må vente. Rapporten er undervejs, og når den foreligger, er det klart, at der skal tages en diskussion med alle de parter, der skal agere på området, og en del af dem skal selvfølgelig høres, inden der kan lovgives om et eller andet.

Lene Jensen (S):

Jeg er glad for at høre, at ministeren er enig i, at der vil være ulighedseffekter i forbindelse med liberalisering af pensionsmarkedet, og jeg vil høre, om den erkendelse af, at der vil være sådanne ulighedseffekter, skal tages som et udtryk for, at ministeren er helt parat til f.eks. at sørge for, at kvinder ikke bliver dårligere stillet pensionsmæssigt af en liberalisering, end mænd gør. Vi har set beregninger, f.eks. fra ATP, som viser, hvad det vil betyde, hvis kvinderne som de eneste bliver tilbage i ATP, så jeg vil høre, om jeg kan tage det som et tilsagn om, at vi sammen kan vogte over, at kvinderne ikke får forringet deres pension i forbindelse med liberalisering.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg tror, jeg allerede ved besvarelsen af det første spørgsmål klart tilkendegav, at der altså ikke bliver tale om, at der bliver gennemført noget, som branchen og parterne ikke bliver hørt om. Der er hensyn at tage, ligegyldigt om det er kvinder eller folk på udsatte arbejdspladser, osv., men det er klart, at vi må vente på rapporten for at få mulighed for at drøfte sagen med både branchen og de parter, der er tale om her, nemlig arbejdsmarkedets parter.

Kl. 13.30

Formanden:

Hr. Morten Bødskov som medspørger.

Morten Bødskov (S):

Jeg må indrømme, at jeg synes, denne sag er langt mere alvorlig, end økonomi- og erhvervsministeren lægger op til her. Hvis der bliver tale om denne liberalisering på det område, vil der være meget, meget stor risiko for alvorlige uligheder mellem kønnene, når det handler om pension, og der ville være potentiel risiko for uligheder mellem generationerne, når det handler om den fremtidige pension.

Af Ritzau i går kunne man forstå, at der også internt i regeringen er uenighed om dette spørgsmål. Kunne vi ikke få økonomi- og erhvervsministerens uddybning af, på hvilke områder det er, økonomi- og erhvervsministeren presser på for øget liberalisering på det her område? Det kunne være meget rart at få det præciseret.

I går fremgik der som sagt af Ritzau en ret, synes jeg, logisk bekymring fra beskæftigelsesministerens side på det her område for, om nogle af de hensyn, som fru Lene Jensen før omtalte, rent faktisk er i spil på det område, hvis økonomi- og erhvervsministeren får ret, hvilket han muligvis har.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg er da glad for at få mulighed for at afkræfte, at der overhovedet skulle være uenighed i regeringen. Vi er enige om, at der skal skabes en større valgfrihed inden for pensionsopsparingen, men jeg har jo også klart tilkendegivet, som også beskæftigelsesministeren har gjort opmærksom på, at der kan være svage grupper, personer med dårligt helbred.

Samtidig har jeg også tilkendegivet i svaret til fru Lene Jensen, at der er noget, der hedder aftaleret, som skal overholdes, og at der er noget, der hedder indgåede kontrakter, som skal overholdes. Jeg vil gerne sige, at denne sag er der ingen politisk uenighed om i regeringen.

Lene Jensen (S):

Når nu vi er enige om, at der kan være de her uacceptable effekter ved liberaliseringer, og vi også er enige om, at aftaleretten f.eks. skal respekterets, vil jeg høre, om det kan tages som et udtryk for, at ministeren f.eks. ikke presser på i forhold til valgfriheden, når det gælder arbejdsmarkedspensionsordningerne. Og hvis det ikke er arbejdsmarkedspensionsordningerne, hvad er det så? Hvor er det så, man ser det her meget presserende behov for en øget liberalisering, når

nu vi er enige om, at der kan være endog også ganske voldsomme ulighedseffekter af det? Det kunne være spændende at få med for yderligere at kvalificere den debat; vi skal have, op til rapporten kommer.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg tror, debatten bliver meget mere kvalificeret, når vi har mulighed for at se, hvad der kommer fra Bremerudvalget. Det er korrekt, at Bremerudvalget sidder i Økonomi- og Erhvervsministeriet. De har noget kompetence på området, de er i færd med at lave rapporten, og når den kommer på bordet, lad os så tage diskussionen derfra, frem for at vi står og diskuterer noget, som vi ikke er klædt på til.

Jeg er helt bekendt med de problemstillinger, som er nævnt fra spørgerens side, og som også beskæftigelsesministeren har givet udtryk for. Den diskussion tager vi, når rapporten foreligger.

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen som medspørger.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge økonomi- og erhvervsministeren, om ikke ministeren er bange for, at der kommer til at mangle kapital til at investere i virksomheder, også i nye virksomheder, i Danmark, hvis man giver fuldstændig frihed og liberaliserer, og at folk eventuelt kunne finde på at investere i udlandet frem for i Danmark.

Vi ved, at ATP og andre af de finansielle investorer har placeret betydelige midler i danske virksomheder og har været med til at skabe et godt og billigt kapitalgrundlag for danske virksomheder. I det øjeblik man liberaliserer, er risikoen til stede. Er det ikke korrekt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg ved ikke, om vi kommer det ret meget nærmere end det, jeg allerede har svaret på de foregående spørgsmål.

Hvis man f.eks. flytter masser af kapital ud af LD, der har placeret mange af deres midler i uoterede danske aktier, er det klart, at så kan der blive noget at diskutere på det område.

Nu er ATP og de øvrige pensionsinstitutter ret komplicerede, når vi laver denne øvelse, og derfor beder jeg egentlig spørgerne om, at vi venter på, at Bremerudvalgets rapport ligger på bordet, så vi kan tage stilling til de konkrete elementer, der ligger i den rapport, og også de elementer, som fru Lene Jensen har gjort opmærksom på i dag. Vi er i regeringen fuldstændig bekendte med, at det er nogle problemstillinger, der skal undersøges.

Kl. 13.35

Formanden:

Fru Lene Jensen for et sidste spørgsmål.

Lene Jensen (S):

Jeg har fuld respekt for, at ministeren ikke har lyst til at kommentere en rapport, som ikke er frigivet til offentligheden.

Så det, jeg vil spørge om, er sådan set den mere ideologiske side af sagen, de politiske prioriteringer. Når man læser regeringsgrundlaget, står det ret klart, at man ønsker at liberalisere det marked, men der står jo ikke så meget om, hvad det er for nogle elementer, der er i spil, og derfor tilspørger jeg ministeren direkte: Er det en politisk prioritering at få frigivet midlerne fra ATP? Er det en politisk prioritering at gennemføre tvungen valgfrihed i forhold til arbejdsmarkedspensionerne? Er det regeringens politiske prioriteringer eller ej?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at der ikke er så meget ideologi i det her. Frihed for den enkelte betyder meget for regeringen og er et gennemgående element i meget af regeringens politik.

Vi har nu et regeringsgrundlag, der tilsiger, at vi vil give større frihed for den enkelte til at placere og forvalte sin pensionsopsparing. Det gør vi ikke fra den ene dag til den anden. Det gør vi bl.a. ved at få undersøgt området godt, inden vi træffer beslutningen.

Jeg er enig med spørgerne i, at det rejser mange spørgsmål, som vi er nødt til at vurdere. Så det der med, at det skulle være et ideologisk felttog ... Det er et spørgsmål om frihed for den enkelte til at placere sin pensionsopsparing.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 108**Bjarne Laustsen (S):**

Jeg har et spørgsmål til beskæftigelsesministeren, da ministeren jo har fået det ansvar, som er et tungt åg, at nedbringe sygefraværet.

Før påske var ministeren ude at sige, at man faktisk havde en plan for at nedbringe sygefraværet. Vi har set i Jyllands-Posten i dag, hvor der er samme tema, at man er i stand til at nedbringe sygefraværet. Så kommer spørgsmålet: Hvordan har ministeren tænkt sig, at det skulle kunne lade sig gøre, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at nedbringe sygefraværet? Er det noget, der kræver ændring af nogle love, f.eks. sygedagpengeloven? Er det noget, som ministeren påtænker at indgå forhandlinger om med Folketingets partier?

Disse spørgsmål er meget interessante, fordi ministeren selv siger, at det koster en storebæltstro om året, at vi har så stort et sygefravær i Danmark. Så nu er det på tide, at ministeren løfter sløret for, hvad der skal ske i den sag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Igennem det sidste halve år har der i Beskæftigelsesministeriet været arbejdet med spørgsmålet om at analysere sygefraværets årsager, sygefraværets omfang osv., og vi er ved at være ved vejs ende med det analysemateriale.

Den 6. maj vil der blive indbudt til en konference i Beskæftigelsesministeriets regi, hvor vi vil fremlægge et debatoplæg, en eksempelsamling og et analysemateriale omkring sygefraværet. I det materiale ser man dels på virksomhederne, dels på kommunerne og dels på, hvilke andre spørgsmål der kan tages op.

Der stilles forslag til emner, der kan blive taget op, men det er som sagt i form af et debatoplæg, som er meget inspireret af den måde, vi greb processen med »Flere i arbejde« an på, hvor der var et debatoplæg og et analysemateriale.

En del af tingene mener jeg består i at skærpe opmærksomheden om sygefraværets årsager. Det er jo noget, man kan gøre på de enkelte virksomheder, og det er noget, kommunerne kan gøre.

I det omfang man går ind og ser på regler, der fastsætter, hvornår kommuner og andre skal gribe ind, vil der selvfølgelig kunne være lovgivningsspørgsmål, der skal tages op.

Det er min agt at indlede drøftelser med Folketingets partier, når rapporten fremkommer.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret, men er alligevel ikke helt tilfreds, for det analysearbejde, som ministeren redegjorde for i sit svar her, er jeg fuldt ud klar over, og det er der god grund til at kigge på. Det, der er interessant, er, hvad regeringen og ministeren vil gøre ved det.

Når man erklærer, at det er et problem, og når man sætter et udvalgsarbejde i gang, og når man refererer til dagspressen, synes jeg, det er rimeligt over for Folketinget at sige, hvad det er for nogle ting, man har i tankerne, og jeg kunne måske godt motivere ministeren til at komme med et par udmeldinger.

KL.13.40

Man kan i hvert fald sige, at det private erhvervsliv er meget interesseret i at vide, hvordan reglerne for refusion af sygedagpenge er. Jeg tror bestemt også, at kommunerne er det samme, for det fremgår jo af dagens aviser, at kommunerne kan påse, at der bliver indført regler, der gør, at hvis de ikke har handlet efter en bestemt plan, som ministeren vil have gennemført, får de ingen refusion. Det er det, jeg gerne vil have lidt mere konkret viden om.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår da godt, at hr. Bjarne Laustsen er meget utålmodig efter at have repræsenteret et parti, der har siddet ved regeringsmagten i 9 år og ruget over de her ting. Så er det selvfølgelig klart, at det presser sig på med et forslag på området.

Det, der for mig er hovedindfaldsvinklen til det, vi diskuterer her, er, at vi nu har sort på hvidt, at jo længere tid folk er syge, jo større er risikoen for, at de mister grebet om arbejdsmarkedet. Det er sådan, at en meget voldsom andel af mennesker, der har været syge i et år, fuldstændig glider ud og mister kontakten til arbejdsmarkedet. Derfor har jeg gerne villet prøve, at vi greb det an på den måde ved at sige: Se, det er de alvorlige kendsgerninger, vi står over for.

Så har vi også herhjemme, synes jeg, haft en tendens til altid at operere med enten-eller. Enten er man rask, eller også er man syg. Enten er man fuldt på arbejdsmarkedet, eller også er man ikke på arbejdsmarkedet. Her tror jeg, at det vil være nyttigt, at vi får nogle diskussioner med bl.a. lægerne om: Er det nu helt rigtigt, at der ikke findes mellemformer mellem at være syg og være rask?

Når vi ved, at når mennesker i længere tid har været væk fra arbejdsmarkedet, er der en risiko for, at de aldrig kommer tilbage, burde vi så ikke kunne være enige om, at arbejdsgiverne skulle have nogle forpligtelser til at prøve at finde et andet job, eller at lægen kunne definere to halve dage om ugen, så man kunne bevare en tilknytning? Det er nogle af de problemstillinger, som vi gerne vil tage op.

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted som medspørger til beskæftigelsesministeren.

Bent Bøgsted (DF):

Det var da rart at høre ministerens svar på hr. Bjarne Laustsens spørgsmål.

Men er der i forbindelse med analysen foretaget en undersøgelse af, hvad arbejdsgiverne kunne tænke sig ved de her sygedage? Der står, at efter 8 ugers sygdom skal man kigge på det. Men det er allerede i dag sådan, at hvis virksomhederne har interesse i det, har de mulighed for at aftale med lønmodtagerne, at de kan passe deres arbejde, hvis nu de f.eks. har brækket en ben og der er et job på kontoret.

Men i andre sammenhænge har ministeren jo sagt, at man ikke kan pålægge arbejdsgiveren noget. Det lyder på ministeren, som om man i det her tilfælde godt kan pålægge arbejdsgiverne at tage et ansvar for de syge, men i forbindelse med ældre på arbejdsmarkedet kan man ikke pålægge arbejdsgiverne at tage et ansvar. Der er noget, der ikke rigtig hænger sammen dér.

Og i den forbindelse: Hvor meget kan virksomhederne i forvejen udnytte reglerne om at få folk, der er syge, på arbejde uden lovgivning?

Formanden:

Det får ministeren 1 minut til at svare på, værsgo.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Bent Bøgsted vil jeg sige, at der findes mange eksempler på rigtig gode ting, som bliver gjort i virksomheder og kommuner landet over. Derfor er en stor del af opgaven jo at fremhæve de gode eksempler, eksempler på virksomheder, der finder alternativ beskæftigelse i en periode, når vi så kan dokumentere, hvor langt ned sygefraværet så kan bringes.

Det synes jeg er hovedopgaven i denne diskussion, for hvis den ender med en diskussion

om, hvorvidt syge skal tvinges på arbejde, kan vi jo lige så godt holde op med den diskussion. Det, vi skal gøre, er at diskutere: Hvordan kan vi fastholde mennesker på arbejdsmarkedet?

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg ikke synes, at den der med at klandre den tidligere regering går. Det er selvfølgelig irriterende for ministeren, at han har svært ved at svare på konkrete spørgsmål. Det kan man så godt forstå, men man behøver ikke at være hoven.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den tidligere regering jo havde gennemført en arbejdsmiljøpakke, som ministeren og den nuværende regering har afskaffet. Det er vi selvfølgelig lodret imod, for der findes rapporter, der dokumenterer, at en tredjedel af sygefraværet skyldes et dårligt arbejdsmiljø. Derfor er det jo tudetosset, synes vi, at man har afskaffet den arbejdsmiljøpakke, inden man fandt ud af, hvordan den virkede.

Kl. 13.45

Når man presser ministeren lidt, så kommer der to ting. Den ene er, at nu skal syge presses til at gå på arbejde, og den anden, som vi har hørt tidligere, er, at de arbejdsgivere, der har et meget højt sygefravær, kan blive hængt ud. Jeg synes, begge dele er lige dårlige.

Nogle af de andre elementer, som ministeren var fremme med, kan vi sagtens sætte os til forhandlingsbordet og finde ud af, for det drejer sig om at nedbringe sygefraværet generelt set og også det længerevarende sygefravær. Det tror jeg vi bliver enige om, men de andre ting vil jeg godt tage afstand fra.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror ikke, vi kan blive meget voldsomt uenige om det her, for selvfølgelig skal vi bringe sygefraværet ned, selvfølgelig skal vi forhindre, at folk risikerer at miste fodfæste på arbejdsmarkedet, fordi kommunen, arbejdsgiverne eller andre er for dårlige til at følge op på sygdom. Så jeg tror faktisk ikke, der er de store skillelinjer i det. Jeg tror bare, vi er nødt til at få debatten i gang.

Mit udgangspunkt er, at jeg tror, at hovedparten af lønmodtagerne og hovedparten af virksomhederne ikke selv er klar over, om de er gode eller dårlige til at bekæmpe sygefravær. Jeg tror ikke, det er noget, der ligger højt i bevidstheden i virksomhederne. Derfor har jeg fremført det forslag.

Jeg ville gerne branche for branche kunne opgive, hvad de bedst kan gøre for at nedbringe sygefraværet, i håb om at andre virksomheder så kunne sige: Jamen kan det lade sig gøre hos dem, kan det selvfølgelig også lade sig gøre hos os.

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren har ret i, at debatten er i gang, og det vil vi sørge for at holde ministeren fast på og også finde konstruktive løsninger, for det, ministeren har været ude med indtil nu, er efter vores opfattelse ganske utilstrækkeligt.

Det, der er meget væsentligt på arbejdsmarkedet, er, at der er rummelighed, at der også er plads til dem, der ikke har 100 pct.s erhvervssevne.

Jeg er enig med de arbejdsgivere, der har sagt, at hvis der kommer sådan nogle generelle regler om at hænge virksomheder ud, der har et højt sygefravær, kan det gå ud over de gode virksomheder, som vi også har, der løser en stor samfundsmæssig opgave ved at tage folk ind, der ikke har 100 pct.s erhvervssevne. Jeg vil godt høre, om ministeren ikke er enig i, at der skal andre ting til.

Og så har vi hørt, at kommuner, hvor man ikke opfylder planerne, ikke kan få nogen refusion.

Det kunne være spændende her til sidst at høre, om der kunne komme andre ting på banen, som kunne være et indspil, for den tidligere regering fik jo nedbragt ledigheden så meget, at den var under sygefraværet. Det har den nuværende regering lavet om på.

Der er stadig væk for stort et sygefravær i Danmark. Så det skal vi have noget gjort ved. Jeg synes bare, de initiativer, som regeringen har taget i den sag, ikke er tilstrækkelige.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som sagt kommer debatoplægget, og når det debatoplæg er fremlagt, håber jeg, at vi får en god og konstruktiv debat sommeren over, sådan at vi kan sætte os sammen efter sommerferien og spørge: Er der nogen af de her forslag, der bærer, som vi kan arbejde med her i Folketinget?

Jeg er ret sikker på, at en stor del af indsatsen simpelt hen vil være at inspirere kommuner og virksomheder til at gøre det bedre. Det kan de

kun, hvis vi udbreder: Hvad er det, der gør de gode kommuner gode, hvad er det, der gør de gode virksomheder gode, og hvordan kan det omsættes til resten af samfundet? Det er også en stor del af den manøvre, vi skal i gang med.

Men det er en vigtig sag, fordi sygefraværet koster altså mennesker tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 109

Lene Jensen (S):

Jeg vil gerne tilbage til pensionssporet fra før, og det vil jeg, fordi mange af de penge, vi snakker om her, jo er relateret til arbejdsmarkedet enten som overenskomstaftalte ordninger eller på anden vis.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre fra beskæftigelsesministeren, om også han er enig i, at en liberalisering af det her marked vil føre til ulighed blandt fremtidens pensionister, hvor kvinderne og de, som har helbredsproblemer, f.eks. invalidepensionister, kommer til at holde for.

Det kunne jeg godt tænke mig at høre om ministeren er enig i. Og hvis han er det, om han så også er enig i, at der også i fremtidens pensionsystemer skal være plads til solidaritet mellem mænd og kvinder og mellem gode og dårlige liv.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har sådan set ikke ret meget at tilføje til det, som økonomi- og erhvervsministeren redegjorde for. Vi afventer stadig udvalgsbetænkningen.

Kl. 13.50

Der er selvfølgelig forskellige elementer og forskellige pensioner. En af de ting, som jeg tror at vi alle kan være optaget af, er den gennemsigthed, der må være for den enkelte pensionsopsparer, og noget af det, som jeg har hæftet mig ved i debatten, er, hvor dyrt det er på pensionsområdet i visse tilfælde at flytte fra det ene forsikringselskab til det andet.

Nu bliver der fremlagt en redegørelse om alle de her problemer, og den debat må vi selvfølgelig tage på det grundlag.

Jeg er fuldstændig enig i det, som økonomi- og erhvervsministeren sagde, nemlig at der kan være personlige spørgsmål. Der kan være spørgsmål om dårligt helbred. Der kan være

spørgsmål om aftaler og overenskomster. Det er i det hele taget et meget vanskeligt område, vi arbejder med her, men det skal jo ikke afholde os fra at tage en debat, om man kan give mennesker større indflydelse på egen situation.

Lene Jensen (S):

Jeg takker for svaret. Jeg sad og kom til at tænke på, at vi nu er blevet enige om, at det her er en vældig besværlig øvelse. Derfor skal man selvfølgelig ikke nødvendigvis stå tilbage for den. Vi er også blevet enige om, at der er nogle ulighedsperspektiver, som er så skræmmende, at man absolut må tage højde for dem, uanset hvordan vi ender det her.

Fra økonomi- og erhvervsministeren hørte vi endvidere, at det her sådan set ikke er et ideologisk spørgsmål. Det er ikke et ideologisk projekt, vi er ude i.

Så er det, jeg spørger beskæftigelsesministeren: Hvad er det egentlig så for et projekt? Hvad er det, der gør, at vi skal gå så gruelig meget galt igennem og se så gruelig meget på det her, som er så gruelig besværligt, hvis det hverken er ideologisk, og vi er enige om, at der er vældig mange problemer forbundet med det? Hvad er det så, der gør, at det er så magtpåliggende, at vi nu skal have en større omgang på det område?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi kan jo bare konstatere, at det er her, den store skillelinje går mellem Socialdemokratiet og os andre. Vi andre prøver at udforske, hvordan mennesker kan få større indflydelse på deres egen situation, deres eget liv, og hvordan de kan få lov at træffe nogle beslutninger.

Hver gang ender denne diskussion med, at Socialdemokraterne står fast i betonen, erklærer, at valgfrihed ikke er ønskelig, at folk ikke skal have mulighed for at vælge selv. Derfor kan man kalde det ideologisk eller ikkeideologisk. I virkeligheden er det jo den store skillelinje, at det parti, fru Lene Jensen repræsenterer, står i betonen hver gang og går imod valgfrihed.

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen som medspørger.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge beskæftigelsesministeren, om den beton, han taler så meget om, er den,

som arbejdsmarkedets parter selv har skabt ved at lave arbejdsmarkedspensioner.

Jeg forstår ikke, at regeringen vil blande sig i det, som er indgået mellem to overenskomstparter, hvor man er blevet enig om, at der skal oprettes et selskab og indbetales nogle midler med henblik på at forbedre mulighederne for de folk, der har været medlem og arbejdet på de forskellige virksomheder. Hvorfor vil man forhindre det?

Og så vil jeg godt spørge beskæftigelsesministeren, om den valgfrihed, den liberalisering, som ministeren lægger op til, ikke bare er et spørgsmål om retten til at gå konkurs for de midler, man selv har indbetalt. Hvad er det, man har så meget imod solidariske ordninger?

Er det forslag ikke bare penge ud af landet, som jeg før spurgte økonomi- og erhvervsministeren om, at danske virksomheder kan komme til at mangle risikovillig kapital med henblik på at skabe og bevare nye arbejdspladser i Danmark?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi kan jo igen her konstatere, at så er der en forskel mellem Socialdemokratiet og LO, for LO og arbejdsmarkedspensionsselskaberne arbejder jo med større valgfrihed inden for deres arbejdsmarkedspensionsordninger med unit link-systemer osv. Så alle er mig bekendt interesseret i at give borgerne den størst mulige valgfrihed.

Men jeg anerkender det solidariske element, der er i arbejdsmarkedspensionerne. Det er meget nødvendigt. Men der er ingen forskel i forhold til det, økonomi- og erhvervsministeren sagde, for ministeren sagde nøjagtigt det samme.

Lene Jensen (S):

Jeg har noteret mig ministerens betragtninger omkring beton, men skal undlade at kvittere med, hvad man så kunne snakke om, at regeringen stod i halsen til.

Jeg vil bare sige, at det jo er ret fantastisk at høre fra den ene minister, at det her ikke er et ideologisk område, og den anden minister påstå, at det simpelt hen er så ideologisk, at man kan karakterisere partier, som ikke er enige i det, som nogle, der er støbt i beton. Derfor et meget direkte spørgsmål: Er liberalisering af pensionsmarkedet et ideologisk spørgsmål for regeringen eller ej?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne svare med en konstatering. At for Socialdemokratiet er det åbenbart ideologisk, at der ikke skal være valgfrihed for folk.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 63:

Forespørgsel til socialministeren og indenrigs- og sundhedsministeren [om demente].

Af Pia Kristensen (DF) m.fl.

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 144: Forslag til lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 29/1 2003. Første behandling 18/2 2003. Betænkning 3/4 2003. Anden behandling 10/4 2003. Ændringsforslag nr. 1 af 14/4 2003 til tredje behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)).

Der var stillet 1 ændringsforslag af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 93 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KRF) mod 2 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 165: Forslag til lov om midlertidig kontraktbetinget driftsstøtte til bygning af visse skibstyper.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 26/2 2003. Første behandling 14/3 2003. Betænkning 10/4 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.